

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
ELEANOR SHARPSTON IŠVADA,
pateikta 2011 m. gruodžio 15 d.¹

Byla C-24/11 P

**Ispanijos Karalystė
prieš**

Komisiją

„Apeliacinis skundas — EŽŪOGF — Bendrijos lėšomis nefinansuojamos išlaidos“

1. Sprendimu 2008/68/EB (toliau – ginčijamas sprendimas)² Komisija atliko Bendrijos³ pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai ir lauko kultūroms Ispanijoje finansines korekcijas. 2010 m. lapkričio 12 d. Bendrasis Teismas⁴ priėmė Sprendimą *Ispanija prieš Komisiją* byloje T-113/08 (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo atmetė Ispanijos prašymą iš dalies panaikinti minėtą sprendimą. Ispanija apskundė tam tikras sprendimo dalis.

Teisinis pagrindas

Bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) finansavimas

2. Sprendimu 2008/68/EB buvo atsisakyta Bendrijos lėšomis finansuoti, *inter alia*, 2000–2004 finansiniais metais patirtas alyvuogių aliejaus gamybos Ispanijoje išlaidas. Nagrinėjamu laikotarpiu BŽŪP finansavimas buvo reglamentuojamas Tarybos reglamentu Nr. 1258/1999⁵. Nors šis reglamentas panaikintas 2005 m., jis buvo taikomas iki 2006 m. spalio 15 d. ir iki 2006 m. gruodžio 31 d. išlaidoms, kurias atitinkamai patyrė valstybės narės ir Komisija⁶. Todėl jis buvo taikomas išlaidoms, nurodytoms ginčijamame sprendime.

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis finansuoti kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas (2008/68/EB) (OL L 18, 2008, p. 12).

3 — Kai buvo pareikštas ieškinys, Bendrijos teisės aktuose buvo reglamentuojamos pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai skyrimo sąlygos. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, šias sąlygas reglamentuoja ES teisės aktai. Kadangi pakeitimas nebuvo tik formalus, šioje išvadoje minėsiu „Bendriją“ ir „Bendrijos teisės aktus“.

4 — Pareiškiant ieškinį, iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, Bendrojo Teismo pavadinimas buvo „Pirmosios instancijos teismas“. Skundžiamas sprendimas buvo priimtas jau įsigaliojus Lisabonos sutarčiai. Siekdama paprastumo ir atsižvelgdama į tai, kad pakeitimas buvo tik formalus, šioje išvadoje vartosiu dabartinį pavadinimą.

5 — Žr. 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 20 straipsnio antrą pastraipą (OL L 160, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414), kurioje numatyta, kad reglamentas taikomas išlaidoms, padarytoms nuo 2000 m. sausio 1 d. Šiuo reglamentu buvo panaikintas 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, p. 13), iš dalies pakeistas 1995 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1287/95, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 125, p. 1).

6 — 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 47 straipsnio 1 dalies antra pastraipa (OL L 209, p. 1).

3. Iki 2005 m. BŽŪP buvo finansuojama Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) lėšomis⁷. Finansavimas buvo skiriamas per akredituotas nacionalines mokėjimo agentūras vadovaujantis Bendrijos ir nacionalinės teisės aktais Komisijai mokant avansus ataskaitinio laikotarpio išlaidoms padengti⁸. EŽŪOGF lėšomis buvo finansuojamos tik tos išlaidos, kurios buvo patirtos laikantis Bendrijos teisės aktų.

4. Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 preambulės 5 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodyta, kad „už Fondo Garantijų skyriaus patikrinimą [ir išlaidų atitiktį Bendrijos teisės aktams] pirmiausia atsako valstybės narės“. Toliau buvo nurodyta, kad Komisija „privalo tikrinti sąlygas, kuriomis atliekami mokėjimai ir patikrinimai“ ir kad išlaidos gali būti finansuojamos tik tada, „kai šios sąlygos suteikia visas garantijas, kad bus laikomasi Bendrijos taisyklių“.

5. Vadovaudamasi Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalimi Komisija galėjo inicijuoti procedūrą siekdama patikrinti, ar EŽŪOGF Garantijų skyriui priskirtos išlaidos atitinka Bendrijos taisykles, ir, jei būtina, skirti finansines korekcijas ir susigrąžinti išlaidas iš valstybių narių.

6. 7 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje buvo numatyta:

„Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimų rezultatai ir suinteresuotų valstybių narių paaiškinimai pateikiami raštu, vėliau abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.“

7. Komisija negalėjo nefinansuoti tam tikrų išlaidų Bendrijos lėšomis. Taigi Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktoje pastraipoje buvo numatyta, kad Komisija negalėjo nefinansuoti:

„a) 2 straipsnyje nurodytų išlaidų, kurios buvo padarytos prieš 24 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo apie atitinkamos valstybės narės patikrinimų rezultatus;

<...>“⁹.

8. Komisijos reglamente Nr. 1663/95 buvo nustatytos EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo taisyklės¹⁰. Jis buvo pakeistas 1999 m., pakeitimai įsigaliojo 1999 m. spalio 30 d., tačiau jis buvo taikomas apmokant sąskaitas iki 2006 finansinių metų imtinai¹¹. Todėl jis buvo taikomas išlaidoms, numatytoms ginčijame sprendime.

9. Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnyje buvo aprašyta taikoma tvarka:

„1. Jeigu po tyrimo dėl išlaidų Komisija mano, kad buvo pažeistos Bendrijos taisyklės, ji informuoja atitinkamą valstybę narę apie atliktų patikrų rezultatus ir nurodo pažeidimų šalinimo priemones, taikytinas siekiant užtikrinti minėtų taisyklių laikymąsi ateityje.

7 — Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 1 straipsnio 1 dalis.

8 — Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalis.

9 — Apribojimas atitinka juo panaikinto Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkto penktoje pastraipoje, panaikintoje Reglamentu Nr. 1258/1999, numatytą apribojimą.

10 — 1995 m. liepos 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1663/95, nustatantis išsamias taisykles dėl Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarkos taikymo (OL L 158, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 31), iš dalies pakeistas 1999 m. spalio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2245/1999 (OL L 273, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 335).

11 — Žr. 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatas dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų akreditavimo bei EŽŪGF ir EŽŪFKP sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo taikymo taisykles, 18 straipsnio 1 dalį (OL L 171, p. 90).

Šiame pranešime daroma nuoroda į šį reglamentą. Valstybė narė per du mėnesius pateikia atsakymą, po kurio Komisija gali pakeisti savo poziciją. Pateisinamais atvejais Komisija gali leisti pratęsti atsakymui nustatytą laikotarpį.

Pasibaigus laikotarpiui, per kurį reikia pateikti atsakymą, Komisija pakviečia valstybę narę dvišaliam aptarimui, kurio metu šalys stengiasi susitarti dėl taikytinų priemonių ir pažeidimo sunkumo bei Bendrijai padarytų finansinių nuostolių įvertinimo. Pasibaigus minėtam aptarimui ir bet kokiam po aptarimo Komisijos nustatytam galutiniam terminui, pasikonsultavus su valstybėmis narėmis dėl tolesnės informacijos teikimo arba, jeigu valstybė narė atsisako atvykti į susitikimą iki Komisijos nustatyto galutinio termino, jam pasibaigus, Komisija formaliai supažindina valstybę narę su savo išvadamis darydama nuorodą į Komisijos sprendimą 94/442/EB. Nepažeidžiant šios dalies ketvirtos pastraipos, minėtame pranešime pateikiamas bet kokių išlaidų, kurių Komisija neketina įtraukti į sąskaitas [pagal Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalį], įvertinimas.

Valstybė narė iš karto, atsiradus galimybei, informuoja Komisiją apie priimtas pažeidimų šalinimo priemones, užtikrinančias Bendrijos taisyklių laikymąsi ir šių priemonių įsigaliojimo datą. Komisija [laikydamosi Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies] prireikęs priima vieną arba kelis sprendimus iki pažeidimų šalinimo priemonių įsigaliojimo datos neįtraukti į sąskaitas išlaidų, kurios atliktos nesilaikant Bendrijos taisyklių.

2. [Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje] minimi sprendimai priimami, išnagrinėjus pagal [Sprendimo] 94/442/EB nuostatas Sutaikinimo įstaigos parengtą ataskaitą.

<...>“

Pagalba alyvuogių aliejaus gamybai

10. Nagrinėjamu laikotarpiu Tarybos reglamente Nr. 2261/84¹² buvo nustatytos bendrosios pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai taisyklės. Šio reglamento 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse buvo numatyta, kad gaminančios valstybės narės, siekdamos „užtikrinti, kad gaminys, už kurį skiriama pagalba, atitiktų reikalavimus tai pagalbai gauti, <...> taiko patikrinimų sistemą“ ir „tikrina kiekvienos gamintojų organizacijos ir asociacijos veiklą, ypač tai, ar tos institucijos atliko nustatytas patikrinimo operacijas“. Buvo reikalaujama, kad valstybės narės šiam tikslui naudotų kompiuterizuotas duomenų bylas¹³.

11. Pagal Tarybos reglamento Nr. 154/75 1 straipsnio 1 dalį valstybės narės taip pat turėjo sudaryti alyvuogių auginimo registrą ir jame pateikti informaciją apie visus jų teritorijoje esančius alyvuoges auginančius ūkius¹⁴.

12. Komisijos reglamente Nr. 2366/98¹⁵ buvo nustatytos pagalbos teikimo alyvuogių aliejaus gamintojams sąlygos 1998–1999, 1999–2000 ir 2000–2001 prekybos metais.

12 — 1984 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2261/84, nustatantis bendrąsias pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai ir pagalbos alyvuogių aliejaus gamintojų organizacijoms suteikimo taisykles (OL L 208, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 6 t., p. 94)), vėliausiai iš dalies pakeistas 1998 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1639/98 (OL L 210, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 23 t., p. 314).

13 — Tarybos reglamento Nr. 2261/84 14 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa ir 16 straipsnis.

14 — 1975 m. sausio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 154/75 dėl alyvuogių auginimo registro sudarymo alyvuogių aliejų gaminančiose valstybėse narėse (OL L 19, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 2 t., p. 64), iš dalies pakeistas 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3788/85, iš dalies keičiančiu tam tikras aliejų ir riebalų sektoriaus taisykles, įstojus Ispanijai ir Portugalijai (OL L 367, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 6 t., p. 283).

15 — 1998 m. spalio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2366/98, nustatantis išsamias pagalbos sistemos alyvuogių aliejaus gamybai taikymo taisykles 1998–1999, 1999–2000 ir 2000–2001 prekybos metams (OL L 293, p. 50; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 24 t., p. 113).

13. Pagalba priklausė nuo faktiškai pagaminto pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus kiekio¹⁶. Komisijos reglamento Nr. 2366/98 14 straipsnio 3 dalyje buvo numatyta, kad šis kiekis turi būti nustatomas atsižvelgiant į informaciją, surinktą iš alyvuogių auginimo registro, alyvuogių auginimo geografinės informacinės sistemos arba pasėlių deklaracijų, kompiuterines bylas, patvirtintų gamyklų pateiktus spaudimo įrodymus ir atliktų patikrinimų rezultatus. Šio reglamento 22–31 straipsniuose buvo numatyti išsamesni reikalavimai, susiję su tuo, kokia informacija turi būti renkama ir kokius patikrinimus būtina atlikti.

14. Komisijos reglamente Nr. 2366/98 taip pat buvo numatyta, kad gamintojams yra išmokamas jiems priklausančios sumos avansas, o likusią pagalbą dalį valstybė narė išmoka atlikusi reikalaujamus patikrinimus¹⁷. Pagalba galėjo būti neskiriama, jeigu buvo nustatomas nurodytų kiekių neatitikimas ar kitų rūšių pažeidimai.

Procedūra, po kurios priimtas ginčijamas sprendimas

15. 2002 m. vasario mėn. ir 2003 m. liepos mėn. atlikusi išlaidų, patirtų teikiant pagalbą alyvuogių aliejaus gamybai Ispanijoje, tyrimus 2002 m. liepos 11 d. laišku (AGR 16844) ir 2004 m. kovo 23 d. laišku (AGR 8316) Komisija informavo Ispanijos valdžios institucijas apie atliktų tyrimų rezultatus.

16. 2004 m. lapkričio 24 d. Komisija pakvietė Ispanijos valdžios institucijas į dvišalį aptarimą, kuris įvyko 2004 m. gruodžio 21 dieną.

17. 2005 m. lapkričio 10 d. Komisija šio susitikimo protokolą išsiuntė Ispanijos valdžios institucijoms, kurios atsakė 2006 m. sausio 13 d. ir 2006 m. sausio 16 d. laiškais.

18. 2006 m. rugpjūčio 11 d. Komisija apie savo išvadas oficialiai informavo Ispanijos valdžios institucijas ir pasiūlė vienodo dydžio korekcijas atitinkamiems finansiniams metams.

19. Tada Ispanijos valdžios institucijos, remdamosi Komisijos sprendimo 94/442/EB 1 straipsnio 1 dalies a punktu, pareikalavo „taikinimo“ – tai yra tarpininkavimo¹⁸. 2007 m. kovo 15 d. Taikinimo įstaiga paskelbė galutinę ataskaitą.

20. Komisija parengė 2007 m. rugsėjo 3 d. suvestinę ataskaitą.

21. 2007 m. gruodžio 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo atsisakė Bendrijos lėšomis finansuoti tam tikras išlaidas, patirtas suteikus pagalbą Ispanijos alyvuogių aliejaus gamintojams ir lauko kultūrų sektoriams¹⁹.

22. Buvo nurodyta, kad ginčijamas sprendimas priimtas atsižvelgus į „atliktus patikrinimus, dvišalių diskusijų rezultatus ir taikinimo procedūras“²⁰. Nurodyta, kad kai kurių išlaidų finansinės korekcijos taikomos atsižvelgus į „trūkumus, susijusius su deklaracijų apie auginamas kultūras patikra, derliaus patikra ir malūnų patikros priežiūra“, kitų – dėl to, kad „neatlikta deklaracijų apie auginamas kultūras patikra ir yra trūkumų, susijusių su derliaus patikra ir malūnų patikros priežiūra“²¹.

23. Ginčijamo sprendimo finansinis poveikis buvo beveik 184 mln. eurų.

16 — Komisijos reglamento Nr. 2366/98 14 straipsnio 1 dalis.

17 — Komisijos reglamento Nr. 2366/98 16 straipsnis.

18 — 1994 m. liepos 1 d. Komisijos sprendimas, nustatantis taikinimo procedūrą, susijusią su Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimu (94/442/EB) (OL L 182, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 268).

19 — Ginčijamo sprendimo 1 straipsnis ir priedas.

20 — Ginčijamo sprendimo preambulės 4 konstatuojamoji dalis.

21 — Ginčijamo sprendimo priedas.

Skundžiamas sprendimas

24. 2008 m. vasario 29 d. Bendrajam Teismui pareikštu ieškiniu Ispanijos Karalystė prašė iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek: i) jame numatyta 5 % dydžio korekcija pagalbai alyvuogių aliejaus gamybai 1998–1999, 1999–2000 ir 2000–2001 prekybos metais, išskyrus 1999–2000 prekybos metų dalį, tenkančią Andalūzijai; ir kiek ii) jame buvo taikoma 2 % dydžio korekcija pagalbai lauko kultūrų sektoriui Andalūzijoje, kurios buvo prašoma 2003 ir 2004 metais.

25. Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį ir priteisė iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

26. Ispanijos vyriausybė pateikia tris apeliacinio skundo pagrindus. Jie susiję su Bendrojo Teismo vertinimu, ar Komisija pažeidė Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį (skundžiamo sprendimo 61–70 punktai) ir ar Komisija nesilaikė 24 mėnesių termino, nustatyto Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje (skundžiamo sprendimo 118–125 punktai).

Komisijos galutinio sprendimo dėl 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metų pagrindas

27. Skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas pastebėjo, kad šalys sutarė, jog ginčijamas sprendimas priimtas dėl to, kad Ispanijos valdžios institucijos nepakankamai įgyvendino agentūros *Agencia para el Aceite de Oliva* (AAO) rekomendacijas, pateiktas atlikus gamyklų patikras (pirmasis pažeidimas), ir dėl alyvuogių auginimo kompiuterinių duomenų bazių bei registro neveikimo (antrasis pažeidimas).

28. Bendrasis Teismas pastebėjo (65 punkte), kad Komisija sutiko su tuo, kad pirmasis pažeidimas nebuvo konkrečiai paminėtas laiške AGR 16844. Šiame laiške Komisija iš tiesų buvo išreiškusi pasitenkinimą dėl AAO darbo.

29. 66 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiomis faktinėmis aplinkybėmis Komisijai nebuvo trukdoma nuspręsti, jog AAO rekomendacijos nebuvo tinkamai įgyvendintos, ir atitinkamai atsisakyti Bendrijos lėšomis finansuoti išlaidas „atsižvelgiant į Ispanijos valdžios institucijų pateiktą informaciją ir duomenis, visų pirma atsižvelgiant į 2004 m. gruodžio 21 d. dvišalį aptarimą“.

30. Dėl antrojo pažeidimo 67 punkte Bendrasis Teismas pastebėjo, kad Ispanija sutiko, kad laiške AGR 16844 buvo minimi alyvuogių auginimo kompiuterinių duomenų bazių ir registro naudojimo trūkumai, nors ir šiek tiek kitais žodžiais nei vėliau pateikti suvestinėje ataskaitoje. 68 punkte Bendrasis Teismas taip pat citavo laiško A1 priedo 1 punktą, kuriame nurodyta, kad jau buvo žinoma, kad atitinkami ištekliai ne visuomet buvo tinkamai naudojami. Laiške, kuriuo buvo šaukiamas dvišalis aptarimas, buvo aiškiai nurodyta, kad jame bus aptariami klausimai, kurie yra besitęsiančios žinomų trūkumų istorijos dalis (69 punktas).

31. Todėl skundžiamo sprendimo 70 punkte Bendrasis Teismas atmetė Ispanijos ieškinių pagrindą, kad Komisija pažeidė Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį, kai savo galutinį sprendimą dėl 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metų priėmė pastabų, padarytų atliekant kitus tyrimus, ekstrapoliavimo, o ne laiške AGR 16844 nurodytą 2002 m. vasario mėn. tyrimo rezultatų pagrindu.

Atitinkama diena, nuo kurios skaičiuojamas Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje nurodytas 24 mėnesių terminas

32. 119 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Komisija neabejotinai apie tyrimo rezultatus pranešė 2002 m. liepos 11 d. laišku AGR 16844 pagal Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir vadovaudamasi teismo praktika²². 120 punkte Bendrasis Teismas pastebėjo, kad šis laiškas buvo išsiųstas 2002 m. liepos 15 dieną.

22 — 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimas *Graikija prieš Komisiją* (T-243/05, Rink. p. II-3475) 43 punktas ir 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* (T-266/04) 41 punktas.

33. 121–124 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo išlaidų, kurioms buvo taikomas ginčijamas sprendimas, datą. Primindamas, kad nė viename iš atitinkamų reglamentų ši data nebuvo nustatyta, Bendrasis Teismas rėmėsi Sprendime *Ispanija prieš Komisiją*²³ Teisingumo Teismo patektu Tarybos reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkto penktos pastraipos (kuri buvo panaikinta, tačiau jos norminis turinys atitinka Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktos pastraipos turinį) aiškinimu. Minėtoje byloje Teisingumo Teismas nurodė, kad atitinkama diena yra ta, kurią nustatomas ir išmokamas galutinis pagalbos dydis (jos likutis).

34. Kaip ir bananų augintojai, kuriems skirta pagalba buvo nagrinėjama byloje C-329/00, taip ir alyvuogių augintojai šioje byloje iš anksto gavo prašomos pagalbos avansą. Kitaip nei bananų augintojams, jiems nereikėjo pateikti prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės tokiam avansui gauti. Likusią pagalbos dalį jie gavo po to, kai buvo atsižvelgta į valstybės narės atliktų patikrinimų rezultatus. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes Bendrasis Teismas nustatė, kad skaičiuojama turi būti nuo tos dienos, kurią buvo išmokėtas likutis.

35. Pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai 1998–1999 prekybos metais atveju šie mokėjimai buvo atlikti nuo 2000 m. rugsėjo 21 d. iki 2000 m. spalio 14 d., t. y. mažiau nei per 24 mėnesius iki dienos, kurią išsiųstas laiškas AGR 16844 (2002 m. liepos 15 diena).

36. Atitinkamai 125 punkte Bendrasis Teismas atmetė ieškinio pagrindą, kad Komisija pažeidė Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalį tiek, kiek ginčijamas sprendimas turėjo įtakos išlaidoms, patirtoms likus daugiau nei 24 mėnesiams iki rašytinio pranešimo apie tyrimo rezultatus.

Apeliacinis skundas

37. Ispanijos Karalystė prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priimti galutinį sprendimą:

- panaikinus visas finansines korekcijas dėl pagalbos alyvuogių aliejaus gamybai, numatytas skundžiamame sprendime,
- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinus finansines korekcijas dėl išlaidų, dėl kurių išankstiniai mokėjimai buvo atlikti iki 2002 m. lapkričio 24 d., arba
- nepatenkinus ir šio reikalavimo, panaikinus finansines korekcijas dėl išlaidų, dėl kurių išankstiniai mokėjimai buvo atlikti iki 2000 m. liepos 15 dienos.

38. Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti Ispanijos apeliacinio skundo pagrindus kaip nepagrįstus. Be to, Komisija teigia, kad net Teisingumo Teismui nusprendus, kad apeliacinio skundo pagrindai yra pagrįsti, nebūtų galima panaikinti finansinių korekcijų, nes Ispanija nėra užginčijusi kitų motyvų, kuriais jos buvo grindžiamos.

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas

Šalių argumentai

39. Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį, sutikęs (66 punkte), kad Komisijos finansinės korekcijos gali būti grindžiamos jos pirmame rašytiniame pranešime (laiške AGR 16844, kuriuo buvo informuojama apie 2002 m. vasario mėn. atlikto tyrimo rezultatus) nenurodytais pažeidimais, nors nurodė (63 punkte), kad rašytiniame

23 — 2003 m. birželio 19 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* (C-329/90, Rink. p. I-6103) 43 punktas.

pranešime būtina tinkamai įvardyti tyrimo rezultatus, todėl ir pažeidimus, kurie yra finansinių korekcijų pagrindas. Ji mano, kad Bendrojo Teismo argumentai, pateikti 63 ir 66 punktuose, prieštarauja vieni kitiems. Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad galutinis sprendimas negali būti grindžiamas tuo, kad Ispanijos valdžios institucijos nepakankamai įgyvendino AAO rekomendacijas, nes toks pažeidimas nebuvo nurodytas laiške AGR 16844.

40. Be to, Ispanijos vyriausybė priduria, kad faktinė aplinkybė, jog Komisija nagrinėjamą pažeidimą pirmą kartą įvardijo 2004 m. lapkričio 24 d. laiške, kuriuo buvo šaukiamas dvišalis aptarimas, nesumenkina jos argumento, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį. Trumpas šio kaltinimo paminėjimas laiške nėra pakankamas pagrindas daryti išvadą, kad Ispanijos valdžios institucijos dvišaliame aptarime galėjo tinkamai pasinaudoti savo gynybos teisėmis. Posėdyje Ispanija teigė, kad pirminį rašytinį pranešimą galima palyginti su Komisijos pagrįsta nuomone, pateikiama per išipareigojimų neįvykdymo procedūrą pagal SESV 258 straipsnį (buvęs EB 226 straipsnis). Kaip ir ieškinys dėl išipareigojimų neįvykdymo negali būti grindžiamas pagrindu, kuris neįvardytas pagrįstoje nuomonėje, taip ir žemės ūkio išlaidų finansinė korekcija negali būti grindžiama išipareigojimų neįvykdymu, kuris nebuvo įvardytas pirmame rašytiniame pranešime.

41. Komisija sutinka, kad Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje minimame rašytiniame pranešime valstybei narei turi būti pranešama apie kaltinimus siekiant paskatinti dialogą ir sudaryti galimybes jai apsiginti. Tačiau valstybė narė negali tvirtinti, kad šiame rašytiniame pranešime turi būti pateikiama išsami informacija apie šiuos kaltinimus, nes pranešimas skirtas tik administraciniam procedūros etapui pradėti. Komisija negalėjo pateikti duomenų apie pirmąjį pažeidimą, nes, kaip matyti iš laiško AGR 16844, ji vis dar laukė informacijos iš Ispanijos, kaip nacionalinės valdžios institucijos įgyvendino AAO rekomenduotas sankcijas²⁴.

42. Šioje byloje Ispanijai buvo sudarytos visos galimybės pareikšti savo poziciją. Komisija, atsižvelgusi į jai pateiktą informaciją, turėjo teisę nuspręsti, kad AAO rekomendacijos buvo įgyvendintos nepakankamai.

43. Komisija taip pat teigia, kad rašytinio pranešimo ir pagrįstos nuomonės paskirtis yra skirtinga. Pastarąją užbaigiamas administracinis procedūros etapas, po kurio pareiškiamas ieškinys dėl išipareigojimų neįvykdymo, o rašytiniu pranešimu pradedama procedūra, pagal kurią gali būti priimtas sprendimas taikyti finansines korekcijas.

Vertinimas

44. Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo kyla du klausimai.

45. Pirma, ar Bendrojo Teismo motyvai nusprendžiant, kad Komisija galėjo priimti galutinį sprendimą dėl pažeidimo, susijusio su Ispanijos valdžios institucijų neįgyvendintomis AAO rekomendacijomis, net jeigu laiške AGR 16844 nurodyta, kad AAO veikla buvo patenkinama, buvo netinkami?

46. Bendrojo Teismo motyvuose klaidų nematau.

47. Skundžiamo sprendimo 66 punkte Bendrasis Teismas teisingai nurodo, kad laiške AGR 16844 pateikta pastaba yra susijusi su AAO darbu. Pažeidimas, kurio pagrindu Komisija priėmė galutinį sprendimą, buvo kitas. Jis buvo susijęs su tuo, kad Ispanijos valdžios institucijos *neįgyvendino* AAO atlikto darbo.

24 — Posėdyje Komisijos atstovas citavo laiško AGR 16844 I priedo 2.2.1 dalį, kurioje Komisija prašė pateikti informaciją apie taikytas sankcijas.

48. Manau, kad Bendrojo Teismo pozicija dėl laiško AGR 16844 atitinka jo išvadą, kad Komisijos galutinis sprendimas gali būti grindžiamas tuo, kad Ispanijos valdžios institucijos nepakankamai įgyvendino AAO rekomendacijas (pirmasis pažeidimas).

49. Antra, ar Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ir taikė Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalį, nusprendęs, kad Komisijos galutinis sprendimas atsisakyti finansuoti išlaidas gali būti grindžiamas pažeidimu, kuris nenurodytas laiške AGR 16844?

50. Aš taip nemanau.

51. Iš esmės Bendrasis Teismas laikėsi nuomonės, kad rašytinis pranešimas, kuriame konkrečiai neįvardytas pažeidimas, todėl nenurodytos ir priemonės, kurių reikia imtis tokiam pažeidimui pašalinti, vis tiek atitinka Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos reikalavimus.

52. Manau, kad toks nuostatos aiškinimas yra teisingas.

53. Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnyje ir Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje bendrai nustatyta EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarka.

54. Norint nustatyti, ar ir kokiomis aplinkybėmis galutinis Komisijos sprendimas galėtų būti grindžiamas pažeidimu, neįtrauktu į 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje minimą rašytinį pranešimą, būtina įvertinti šio pranešimo funkciją ir juo pradėtą procedūrą.

55. Manau, kad rašytinis pranešimas buvo tarpinis procedūros, pagal kurią tuo metu buvo apmokamos EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitos, tiriamojo ir administracinio etapų žingsnis.

56. Procedūra prasidėjo nuo Komisijos tyrimo, skirto išsiaiškinti, ar išlaidos buvo patirtos pagal Bendrijos taisykles. Norėdama įrodyti, kad taisyklės buvo pažeistos, Komisija turėjo „pateikti įrodymų, leidžiančių jai rimtai ir pagrįstai abejojti patikromis ar duomenimis“²⁵. Tačiau Komisija neprivalo išsamiai įrodyti, kad nacionalinių valdžios institucijų atliekamos patikros buvo netinkamos arba jų pateikti duomenys buvo neteisingi²⁶. Toks Komisijos įrodinėjimo naštos sumažinimas paaiškinamas tuo, jog „valstybė narė yra geresnėje padėtyje surenkant ir patikrinant EŽŪOGF sąskaitoms apmokėti būtinus duomenis, ir todėl pastarajai priklauso pateikti kuo detalesnę ir išsamesnę informaciją apie atliktų tyrimų ar duomenų tikslumą, o tam tikrais atvejais – apie Komisijos tvirtinimų neteisingumą“²⁷.

57. Jeigu baigusi tyrimą Komisija manė, kad išlaidos buvo patirtos nesilaikant Bendrijos taisyklių, ji turėjo „informuoti atitinkamą valstybę narę apie atliktų patikrų rezultatus ir nurodyti pažeidimų šalinimo priemones, taikytinas siekiant užtikrinti minėtų taisyklių laikymąsi ateityje“²⁸.

58. Todėl rašytiniu pranešimu buvo pradėtas procedūros, kuria turėjo būti „įgyvendinama *audi alteram partem* taisyklė“²⁹, administracinis etapas. Per šią procedūrą atitinkamoms valstybėms narėms turėjo būti suteiktos „visos garantijos, būtinos tam, kad jos galėtų pareikšti savo nuomonę“³⁰.

59. Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad rašytinis pranešimas atlieka išpėjamąją funkciją, jeigu juo leidžiama atitinkamai valstybei narei „puikiai susipažinti su Komisijos abejonėmis ir koregavimais, kurie gali būti taikomi ginčijamam sektoriui“³¹.

25 — 23 išnašoje minėto Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 68 punktą.

26 — 1999 m. sausio 21 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* (C-54/95, Rink. p. I-35) 35 punktą.

27 — 23 išnašoje minėto Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 68 punktą ir nurodyta teismo praktika.

28 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa.

29 — 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją* (C-61/95, Rink. p. I-207) 39 punktą ir nurodyta teismo praktika.

30 — 29 išnašoje minėto Sprendimo *Graikija prieš Komisiją* 39 punktą ir nurodyta teismo praktika.

31 — 2004 m. spalio 7 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* (C-153/01, Rink. p. I-9009) 93 punktą.

60. Tarybos reglamento Nr. 1528/1999 7 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje taip pat buvo numatyta, kad Komisija ir valstybė narė turi susitarti dėl veiksmų, kurių būtų imtasi po to, kai pranešami Komisijos tyrimo rezultatai ir pateikiamas valstybės narės atsakymas. Taigi atrodytų, kad pirminiame rašytiniame pranešime nebūtina galutinai ir išsamiai nustatyti priemonių, kurių reikia imtis norint užtikrinti, jog išlaidos patiriamos pagal Bendrijos teisės reikalavimus.

61. Pateikus rašytinį pranešimą atitinkamai valstybei narei buvo sudaryta galimybė į jį atsakyti³². Komisija galėjo prašyti pateikti papildomos informacijos. Valstybė narė negalėjo atmesti Komisijos išvadų, pateikusi tik teiginius. Ji turėjo įrodyti, kad Komisijos tvirtinimai buvo neteisingi³³. Jeigu valstybė narė to padaryti negalėjo, dėl Komisijos išvadų galėjo teisėtai kilti rimtų abejonų, ar buvo taikomos deramos ir veiksmingos priežiūros priemonės bei tyrimo procedūros³⁴. 8 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje buvo numatyta, kad „Komisija gali pakeisti savo poziciją“, atsižvelgusi į valstybės narės atsakymą³⁵.

62. Vėliau „Komisija [pakvietė] valstybę narę dvišaliam aptarimui“³⁶. Jo tikslas – „susitarti dėl taikytinų priemonių ir pažeidimo sunkumo bei Bendrijai padarytų finansinių nuostolių įvertinimo“³⁷. Po šio aptarimo valstybė narė galėjo kreiptis į Taikinimo įstaigą su prašymu suderinti skirtingas šalių pozicijas³⁸. Priimdama galutinį sprendimą dėl atsisakymo finansuoti išlaidas, Komisija turėjo išnagrinėti Taikinimo įstaigos ataskaitą³⁹.

63. Manau, kad ši procedūra buvo skirta Komisijos ir valstybės narės dialogui kurti, keistis informacija ir sudaryti atitinkamai valstybei narei galimybę pasinaudoti gynybos teisėmis bei įrodyti, kad Komisijos išvados yra netikslios.

64. Todėl Komisija rašytiniame pranešime, kuris vertinamas kaip visuma, turėjo įvardyti pažeidimus remdamasi rengiant pranešimą jai žinomomis faktinėmis aplinkybėmis. Valstybė narė galėjo nesutikti su pranešime pateikta informacija ir ją papildyti informacija, pateikta administraciniame procedūros etape.

65. Todėl neatmetu galimybės, kad Komisija vėlesnėse administracinio procedūros etapo stadijose galėjo pranešti apie naujus pažeidimus, susijusius su tiriamomis išlaidomis, su sąlyga, kad ji tai darė laiku ir sudarė galimybę valstybei narei visiškai pasinaudoti gynybos teisėmis ir žinoti apie taikytinas priemones. Per posėdį Ispanija neprieštaravo šiai nuomonei. Ji pripažino, kad įtraukus klausimą kaip atskirą punktą į dvišalio aptarimo darbotvarkę gali būti sudarytos sąlygos valstybei narei pasinaudoti gynybos teisėmis, net jeigu šis klausimas nebuvo įvardytas pirminiame rašytiniame pranešime.

66. Sutinku su Komisija, kad pirminio rašytinio pranešimo negalima lyginti su pagrįsta nuomone, pateikiama ieškinyje dėl išipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį. Pateikdama pagrįstą nuomonę, Komisija baigia galutinį ikiteisminės administracinės procedūros etapą prieš pareikšdama ieškinį dėl išipareigojimų neįvykdymo. Tačiau Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalyje numatytas pirminis rašytinis pranešimas buvo pirmas administracinės procedūros, kuri buvo užbaigta Komisijos galutiniu sprendimu atsisakyti padengti išlaidas ir taikyti finansines korekcijas, etapas.

32 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

33 — 26 išnašoje minėto Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 35 punktą.

34 — 1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* (C-253/97, Rink. p. I-7529) 7 punktą ir minėta teismo praktika.

35 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

36 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.

37 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies antra pastraipa.

38 — Komisijos sprendimo 94/442/EB 1 straipsnio 1 dalies a punktas.

39 — Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 2 dalis.

67. Tačiau jeigu Teisingumo Teismas būtų linkęs pritarti panašumui į įsipareigojimų neįvykdymo procedūros administracinį etapą, manau, kad pirminis rašytinis pranešimas yra panašesnis į oficialų pranešimą. Kaip ir pirminį rašytinį pranešimą, oficialų pranešimą „būtinai sudaro tik pirmoji trumpa kaltinimų santrauka“, tačiau jis turi būti „pakankamai [aiškus], kad [atitinkama valstybė narė] galėtų pateikti savo gynybos argumentus, kaip tai parodo ir šio proceso [ikiteisminio ir administracinio] etapo eiga“⁴⁰.

68. Kalbant apie Komisijos galutinio sprendimo pagrindą, reikia pažymėti, jog Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad „turi būti laikoma, kad sprendimas yra pagrįstas, jeigu valstybė narė, kuriai skirtas sprendimas, aktyviai dalyvavo priimant sprendimą ir žinojo, kodėl Komisija manė, jog ginčijama suma neturi būti dengiama iš EŽUOGF lėšų“⁴¹.

69. Todėl manau, kad Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnis Komisijai nekliudė galutinį sprendimą priimti remiantis pažeidimu, apie kurį buvo pranešta ne pirminiame rašytiniame pranešime, o vėliau, su sąlyga, kad buvo užtikrintos valstybės narės gynybos teisės. Manau, kad šis reikalavimas šioje byloje buvo visiškai įvykdytas.

70. Sutariama, kad Komisija apie pirmąjį pažeidimą aiškiai informavo savo 2004 m. lapkričio 24 d. laišku, kuriuo buvo sušauktas dvišalis aptarimas. Šis laiškas buvo parengtas tiesiogiai remiantis laišku AGR 16844 ir Ispanijos atsakymu į minėtą laišką. Juo buvo patvirtintas Komisijos susirūpinimas tuo, kaip nacionalinės valdžios institucijos įgyvendino AAO rekomendacijas.

71. Taip pat nėra ginčijama (kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 66 punkte), kad Komisijos išvada dėl šio pažeidimo buvo padaryta procedūros, pradėtos rašytiniu pranešimu, administraciniame etape ir kad ji buvo grindžiama Ispanijos valdžios institucijų pateikta informacija ir duomenimis, visų pirma atsižvelgiant į 2004 m. gruodžio 21 d. dvišalį aptarimą.

72. Papildomai nurodau, kad Ispanija neprieštarauja Bendrojo Teismo nuomonei (66 punktas), kad teiginiu dėl AAO rašytiniame pranešime buvo atskleista AAO rekomendacijų įgyvendinimo svarba. Per posėdį Ispanija neginčijo teiginio, kad Komisija anksčiau yra pareikalavusi įrodymų, įskaitant laišką AGR 16844, kad nacionalinės valdžios institucijos įgyvendino AAO rekomenduotas sankcijas.

73. Gavusi laišką AGR 16844, Ispanija tris kartus turėjo galimybę išsklaidyti Komisijos susirūpinimą ir pateikti atitinkamus įrodymus: per dvišalį aptarimą, laiškuose, kuriais atsakė į Komisijos pateiktą aptarimo apibendrinimą, ir per taikinimo procedūrą. Todėl manau, kad, vertinant procedūrą kaip visumą, Ispanijai buvo sudaryta pakankamai galimybių pasinaudoti gynybos teisėmis ir parodyti, kad jos valdžios institucijos įgyvendino AAO rekomendacijas.

74. Ispanija taip pat neteigia, kad Komisija šioje byloje susirūpinimą dėl AAO rekomendacijų išreiškė per vėlai arba neaiškiai siekdama atidėti dieną, nuo kurios pradedamas skaičiuoti Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktoje pastraipoje numatytas 24 mėnesių terminas. Per posėdį Ispanija nurodė, kad tokia padėtis galėjo susidaryti dėl Komisijos pateikto 8 straipsnio aiškinimo. Tačiau Ispanija netvirtino, kad Komisija taip elgėsi šioje byloje.

75. Todėl laišku AGR 16844 buvo patenkinti rašytiniam pranešimui taikomi reikalavimai, kaip apibrėžta Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje.

76. Taigi laikausi nuomonės, kad Bendrasis Teismas nesuklydo sutikęs, kad Komisijos galutinis sprendimas atsisakyti finansuoti išlaidas gali būti grindžiamas pažeidimu, nenurodytu laiške, ir nusprendęs nagrinėti procedūrą kaip visumą.

40 — 2008 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* (C-337/05, Rink. p. I-2173) 23 ir 24 punktai ir nurodyta teismo praktika.

41 — 23 išnašoje minėto Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 83 punktas ir nurodyta teismo praktika.

77. Todėl nesutinku su pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas

Šalių argumentai

78. Ispanijos vyriausybė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Teisingumo Teismo statuto 36 ir 53 straipsnius⁴², nes savo sprendime nenurodė pakankamai motyvų, nepaminėdamas ir atitinkamai nepriimdamas sprendimo dėl esminės reikalavimo, kurį Ispanija suformulavo per posėdį, dalies, susijusios su Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje nustatytu 24 mėnesių terminu.

79. Per posėdį Bendrajame Teisme Ispanija pateikė tris argumentus dėl tariamų laiško AGR 16844 trūkumų pasekmių. Ji teigė, kad dėl šių trūkumų: i) turi būti pripažintos negaliojančiomis finansinės korekcijos dėl 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metų, kaip numatyta laiške AGR 16844; ii) nepatenkinus šio reikalavimo, pripažintos negaliojančiomis finansinės korekcijos dėl 1998–1999 prekybos metų, jeigu laikoma, kad šie prekybos metai buvo tikrinami atliekant tyrimą, apie kurį buvo pranešta kitu rašytiniu pranešimu; arba iii) jeigu ir šis reikalavimas nebus patenkintas, pripažintos negaliojančiomis finansinės korekcijos dėl išlaidų, patirtų iki 2000 m. lapkričio 24 d., t. y. likus 24 mėnesiams iki 2002 m. lapkričio 24 d. laiško, kuriuo buvo sušauktas dvišalis aptarimas.

80. Ispanija tvirtina, kad Bendrasis Teismas šių argumentų nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenagrinėjo tose sprendimo dalyse, kurios skirtos tariamam Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pažeidimui, ir neatsižvelgė į tai, kad nebuvo laikomasi Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje numatyto 24 mėnesių termino. Ji taip pat pastebi, kad argumentai buvo įvardyti laiške, kuriame buvo išdėstytos Ispanijos atstovo pastabos ir kuris buvo įteiktas vertėjams prieš posėdį.

81. Komisija tvirtina, kad Bendrojo Teismo motyvai gali būti implicitiniai, o ne aiškiai išdėstyti, jeigu jais remiantis suinteresuotieji asmenys gali sužinoti priežastis, dėl kurių buvo atmesti jų argumentai.

Vertinimas

82. Vadovaujantis nusistovėjusia teismo praktika, sprendime turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški Bendrojo Teismo motyvai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto akto pagrindu, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę priežiūrą⁴³. Bendrasis Teismas neprivalo detalai atsakyti į kiekvieną apeliančio argumentą, ypač jeigu jis nėra pakankamai aiškus ir tikslus ir nėra paremtas konkrečiais įrodymais⁴⁴. Motyvavimas gali būti implicitinis, jeigu jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę⁴⁵.

83. Manau, kad skundžiamame sprendime visi trys argumentai, kuriuos Ispanija pateikė per posėdį, yra tinkamai įvertinti.

84. Pradėsiu nuo to, kaip Bendrasis Teismas įvertino trečiąjį argumentą, t. y. reikalavimą panaikinti finansines korekcijas dėl išlaidų, patirtų iki 2000 m. lapkričio 24 dienos.

42 — Vadovaujantis 53 straipsniu, reikalavimas Teisingumo Teismui nurodyti motyvus (kaip numatyta 36 straipsnyje) taikomas ir Bendrajam Teismui.

43 — Taip pat žr. 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Deutsche Telekom prieš Komisiją* (C-280/08 P, Rink. p. I-9555) 136 punktą ir nurodytą teismo praktiką.

44 — 2001 m. kovo 6 d. Sprendimo *Connolly prieš Komisiją* (C-274/99 P, Rink. p. I-1611) 121 punktą.

45 — 2010 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Gogos prieš Komisiją* (C-583/08 P, Rink. p. I-4469) 30 punktą ir nurodytą teismo praktiką.

85. Sprendimo 120 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad 24 mėnesių terminą reikia skaičiuoti nuo 2002 m. liepos 15 d., kai Komisija išsiuntė Ispanijai tyrimo rezultatus. Tai atitinka Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktą pastraipą ir Bendrojo Teismo atmestą argumentą, kad Komisija, taikydama finansines korekcijas už pažeidimus, kurie nebuvo įvardyti laiške AGR 16844, pažeidė savo Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnį. Prieidamas prie šios išvados Bendrasis Teismas neišvengiamai atmetė Ispanijos tvirtinimą, kad 24 mėnesių terminą reikia skaičiuoti nuo kitos dienos, t. y. nuo laiško, kuriuo buvo sušauktas dvišalis aptarimas, dienos (2002 m. lapkričio 24 diena).

86. Apeliacinio skundo pagrindus, susijusius su pirmuoju ir antruoju argumentu, taip pat reikia atmesti.

87. Bendrasis Teismas nusprendė (119 punkte), kad laiškas AGR 16844 laikytinas rašytiniu pranešimu, numatytu Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje. Jis sutiko (66 punkte), kad Komisija turėjo teisę taikyti finansinę korekciją remdamasi pažeidimu, kuris nebuvo įvardytas tame laiške, tačiau atsižvelgusi į informaciją ir duomenis, kuriuos vėliau pateikė Ispanijos valdžios institucijos, visų pirma per 2004 m. gruodžio 21 d. dvišalį aptarimą. Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nemanė, jog ginčijamame sprendime numatytos finansinės korekcijos dėl 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metų nebuvo tinkamai teisiškai pagrįstos atliekant laiške AGR 16844 minimą tyrimą, todėl turėtų būti panaikintos. Taigi iš Bendrojo Teismo motyvų Ispanija galėjo suprasti, kodėl jos pirmasis ir antrasis argumentai buvo atmesti.

88. Todėl nesutinku su antruoju apeliacinio skundo pagrindu.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas

Šalių argumentai

89. Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktą pastraipą, nes: i) 24 mėnesių terminą skaičiavo nuo laiško AGR 16844 išsiuntimo dienos, nors minėtame laiške nebuvo nurodyti visi pagrindai, kuriais buvo grindžiamos finansinės korekcijos; ii) rėmėsi Teisingumo Teismo sprendimu, kuris negali būti taikomas alyvuogių aliejaus gamybos sektoriui, siekdamas nuspręsti, kad nustatant, kada patiriamos išlaidos, turi būti atsižvelgiama į likučio išmokėjimo (o ne avanso išmokėjimo) dieną.

90. Pirmoji šio apeliacinio skundo pagrindo dalis yra sąlyginė: jeigu Teisingumo Teismas paliks galioti Bendrojo Teismo sprendimą, kad galutinis sprendimas gali būti grindžiamas pažeidimais, kurie nebuvo nurodyti laiške AGR 16844, Ispanijos vyriausybė mano, kad Bendrasis Teismas vis tiek suklydo 120 punkte, nes 24 mėnesių terminą skaičiavo ne nuo 2002 m. lapkričio 24 d. (dienos, kurią pirmą kartą pranešta apie pažeidimus).

91. Antra dalis susijusi su žodžių junginio „išlaidų, kurios buvo padarytos“ prasme Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktoje pastraipoje. Ispanijos vyriausybė teigia, kad Bendrasis Teismas suklydo, kai 122 punkte nurodė, kad likučio, o ne avanso, išmokėjimo diena yra diena, kurią buvo padarytos išlaidos (ir nuo kurios turi būti skaičiuojamas 24 mėnesių terminas).

92. Ispanija tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai taikė byloje C-329/00⁴⁶ nurodytus motyvus. Avansų, išmokėtų pateikus prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonę, negalima tinkamai palyginti su avansais, išmokėtais skiriant pagalbą, kuri yra šio ginčo dalykas. Pagalba bananų augintojams yra skirta prekybai. Todėl ji suteikiama tik pateikus prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonę. Dėl šios priežasties

⁴⁶ — 23 išnašoje minėto Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 40–45 punktai.

visi išankstiniai tokios pagalbos mokėjimai yra laikini ir priklauso nuo patikrinimų, ar bananai buvo tinkamai parduodami laikantis Bendrijos teisės aktų. Išankstiniai mokėjimai alyvuogių aliejaus gamintojams yra kitokie. Tai yra užstato rūšis ir tokie išankstiniai mokėjimai atliekami tik įvykdžius visas atitinkamas kontrolės priemones. Kitaip tariant, tuo metu nustatomas galutinis pagalbos dydis.

93. Komisija nesutinka su abiem šio apeliacinio skundo pagrindo dalimis.

94. Dėl pirmos dalies ji teigia, kad ginčijamos finansinės korekcijos gali būti taikomos visiems pagalbos likučiams, išmokėtiems iki 2000 m. liepos 15 d., ir remiasi savo argumentais, pateiktais dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo.

95. Dėl antros dalies Komisija nemano, kad iš Bendrojo Teismo sprendimo darytina išvada, kad jis lygino alyvuogių aliejaus ir bananų sektorius. Tačiau Bendrasis Teismas teisingai aiškino atitinkamus teisės aktus atsižvelgdamas į sprendimą byloje C-329/00 ir nusprenddamas, kad atitinkama data pagal (vėliau priimtą) Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktą pastraipą yra diena, kurią nustatomas galutinis pagalbos dydis ir išmokamas likutis. Patikros, ar išlaidos atitiko Bendrijos teisės aktus, gali būti atliekamos iki avanso išmokėjimo arba vėliau. Jeigu patikrų rezultatai yra nepalankūs, likutis lieka neišmokėtas ir gali būti skiriama tik jo dalis. Komisija mano, kad Bendrojo Teismo motyvai šiuo klausimu yra nuoseklūs.

Vertinimas

96. Pagal Tarybos reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies penktą pastraipą Komisija negali atsisakyti finansuoti išlaidų, padarytų anksčiau nei prieš 24 mėnesius iki „Komisijos rašytinio pranešimo suinteresuotai valstybei narei apie šių patikrinimų rezultatus išsiuntimo“. Komisijos rašytinis pranešimas yra Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas dokumentas⁴⁷.

97. Šiuo apribojimu buvo siekiama „apsaugoti valstybes nares nuo teisinio tikrumo, kuris atsirastų, jei Komisija galėtų abejoti išlaidomis, patirtomis keletą metų prieš sprendimo dėl tinkamumo priėmimą“⁴⁸. Juo buvo užtikrinta, kad Komisija laiku patikrins išlaidas ir kad gamintojams iki tam tikros dienos išmokėtos pagalbos našta vėliau neteks valstybei narei jei Komisija nuspręstų, kad pagalba negali būti finansuojama EŽŪOGF lėšomis.

98. Remiantis dviem datomis galima spręsti, ar Komisija, atsisakiusi padengti išlaidas Bendrijos lėšomis, nepažeidė 7 straipsnio 4 dalies: rašytinio pranešimo, kaip apibrėžta Komisijos reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio 1 dalyje, pateikimo diena ir diena, kurią buvo padarytos išlaidos.

99. Nesutinku su Ispanijos vyriausybe, kad Bendrasis Teismas suklydo nustatydamas kiekvieną datą.

100. Dėl pirmos datos jau paaiškinau, kodėl manau, kad Bendrasis Teismas nesuklydo, kai nusprendė, jog rašytiniame pranešime, kaip apibrėžta 8 straipsnio 1 dalyje, nebūtina nurodyti visų pažeidimų, dėl kurių taikomos Komisijos finansinės korekcijos⁴⁹. Todėl manau, kad 120 punkte Bendrasis Teismas nesuklydo, kai padarė išvadą, kad terminas turi būti skaičiuojamas nuo laiško AGR 16844 pateikimo dienos (2002 m. liepos 15 diena). Todėl ginčijamas sprendimas gali būti taikomas išlaidoms, patirtoms nuo 2000 m. liepos 15 dienos.

47 — 2002 m. sausio 24 d. Sprendimo *Suomija prieš Komisiją* (C-170/00, Rink. p. I-1007) 26–28 punktai.

48 — 2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* (C-130/99, Rink. p. I-3005) 133 punktas.

49 — Žr. minėto sprendimo 44–77 punktus.

101. Dėl antros datos manau, kad Bendrasis Teismas nesuklydo, kai 122–124 punktuose rėmėsi Teisingumo Teismo 7 straipsnio 4 dalies išaiškinimu, pateiktu byloje C-329/00. Joje Teisingumo Teismas nusprendė, kad atitinkama data buvo ta, kurią nustatoma galutinė mokėtina suma ir išmokamas likutis.

102. Alyvuogių aliejaus gamybos sektoriuje pagalba buvo nustatoma už faktiškai pagaminto aliejaus kiekį⁵⁰. Kiekvieno sezono pradžioje valstybės narės gamintojams išmokėdavo avansą⁵¹. Galutinis valstybės narės suteikiamos pagalbos dydis nuo išmokėto avanso nepriklausė. Jis galėjo būti mažesnis arba didesnis nei išmokėtų avansų suma. Alyvuogių aliejaus gamintojams net nereikėjo pateikti prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės apsidraudžiant nuo galimybės, kad galutinė pagalbos suma bus mažesnė, nei išmokėtas avansas. Kaip 123 punkte teisingai pastebėjo Bendrasis Teismas, vis dėlto pagalbos likutį jie gaudavo tik po to, kai valstybė narė atlikdavo „visus reikalaujamus patikrinimus“ ir atsižvelgusi „į jų rezultatus“⁵². Tik tuomet paaiškėdavo galutinė skiriama suma.

103. Atsižvelgdama į šias aplinkybes manau, kad Bendrasis Teismas tinkamai nustatė, jog išlaidos buvo patirtos nustačius galutinį paramos dydį ir išmokėjus likutį. Būtent tada atsirado galutinė valstybės narės atsakomybė ir atitinkamas gamintojo reikalavimas. Tai, kad avansui gauti nereikėjo pateikti prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės, nereiškia, jog avanso išmokėjimas buvo daugiau ar mažiau negalutinis.

104. Dėl šių priežasčių nesutinku su trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu.

Išvada

105. Atsižvelgdama į pateiktus svarstymus, manau, kad Teisingumo Teismas turėtų:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

50 — Komisijos reglamento Nr. 2366/98 14 straipsnio 1 dalis.

51 — Komisijos reglamento Nr. 2366/98 16 straipsnis.

52 — Komisijos reglamento Nr. 2366/98 16 straipsnio 2 dalis.